

Eiler Jensen: I anledning af den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Moesgaards udtalelser vendt mod den pris-kontrol, som man kalder det, som arbejderbevægelsen har iværksat, vil jeg gerne have lov til overfor det høje ting at fremhæve, at der ikke fra arbejderbevægelsen i og for sig er iværksat nogen særlig priskontrol. Men på samme måde som de respektive ordførere anerkender, at det er en naturlig ting, at der er kontrol med mål og vægt, på samme måde mener vi fra fagbevægelsens side, at det er naturligt, hvis der er fastsat priser på visse varer, eller hvis der er varepriser, som efter almindelig bedømmelse bør have et eller andet normalt leje, at forbrugerne, hvoriblandt adskillige er fagorganiserede arbejdere, benytter sig af den mulighed, som de har i henhold til lovgivningen til at kunne anklage de enkelte dårlige handlende, der ikke overholder prisbestemmelserne; eller som tager priser, der ligger langt over, hvad der er rimeligt. De samvirkende Fagforbund har ikke hermed villet føre et angreb på handelsstanden, men har tværtimod udtrykkeligt fremhævet, at for at komme de få til livs, der er ødelæggende for prisdannelsen, de få, som er ødelæggende for tilliden til handelsstanden, har vi opfordret vore lokale organisationer, de såkaldte fællesorganisationer, til at være medlemled mellem de lokale fagorganiserede arbejdere og de lokale prisudvalg. Det har De samvirkende Fagforbund tidligere redegjort for, og der er derfor ingen grund for den højtærede handelsminister til at foretage sig noget i den anledning og endnu mindre grund for nogen repræsentant i dette høje ting til at reagere så voldsomt, som det ærede medlem gjorde her for et øjeblik siden.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): I fortsættelse af de udtalelser, det ærede medlem hr. Eiler Jensen har fremsat, vil jeg gerne om det i og for sig udenfor lovforslaget faldende emne, som det ærede medlem hr. Moesgaard kom ind på, sige, at det glæder mig at høre, at det ærede medlem, formentlig på de danske købmænds vegne, kunne udtale, at de ikke frygtede den kontrol, eller hvad man vil kalde det, der er iværksat fra arbejderbevægelsens side. Det tyder på, at købmændene mener at have

papirerne i orden, at de bærer sig rigtigt ad, og for så vidt er der ingen grund til at diskutere sagen yderligere. Men at jeg skulle foretage mig noget særligt i denne forbindelse, kan man vist ikke kræve. Naturligvis er det rigtigt, at jeg er handelsminister, og som sådan føler jeg mig også, men samtidig føler jeg mig også som forbrugernes minister, og i hvert fald er det umuligt for mig at gribe ind overfor noget, der er lovligt.

De bemærkninger, der er fremsat om selve det foreliggende lovforslag, har jeg ikke meget at sige til. Det er naturligvis rigtigt, som fremhævet både af det ærede medlem hr. Moesgaard og det ærede medlem hr. Axel Christensen, at der her sker en udvidelse af administrationen, som jo er mod den generelle linie, der iøvrigt præger vor politik på dette område for tiden, men jeg tror, at den udvidelse, der her finder sted, og de iøvrigt, så vidt man kan skønne, beskedne beløb, den vil koste, er vel anvendt; jeg tror, de penge er givet godt ud.

Man fik også det indtryk gennem de ærede ordføreres udtalelser, at man både fra handelens og forbrugernes side ser med den allerstørste interesse og venlighed på de bestræbelser, der udfoldes for at skabe større nøjagtighed med hensyn til vægt og mål. Man kan naturligvis, som det ærede medlem hr. Moesgaard gjorde, betvivle, om det budget, vi har stillet op, kan holde, om foranstaltningerne ikke kommer til at koste flere penge. Vi mener fra administrationens side, at budgettet er forsvarligt og vil holde, men det er en af de ting, vi kan se nærmere på i det udvalg, der formentlig nu vil blive nedsat.

Af det ærede medlem hr. Windeløv blev jeg spurgt om, hvorledes § 6, stk. 2., sidste punktum, skulle forstås. Jeg må svare, at bestemmelsen skal forstås sådan, at man kun ønsker at have den eneret på forhandling af visse måle- og vejeredskaber, som man hele tiden har haft. Det drejer sig om visse lodder og visse målekar, med hensyn til hvilke der foregik en socialisering allerede i 1698, og den har vist sig at være anvendt på et klogt område, sådan at man fik en sikkerhed for disse måleredskabers nøjagtighed, som det sikkert er rigtigt fortsat at opretholde.

Med disse bemærkninger skal jeg takke for den velvillige behandling; jeg håber,